

Rozsudok v spojených veciach C-274/16, C-447/16 a C-448/16
flightright GmbH/Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA
Roland Becker/Hainan Airlines Co. Ltd

Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba
Barkan/Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Tlač a informácie

Leteckú spoločnosť, ktorá v členskom štáte vykonala iba prvú časť priamo prípojného letu, možno žalovať pred súdmi konečného cieľového miesta, nachádzajúceho sa v inom členskom štáte, s cieľom náhrady za meškanie

Takým je prípad, ak sú rôzne lety predmetom jedinej rezervácie na celú dráhu letu a ak veľké meškanie s priletom do konečného cieľového miesta je zapríčinené nezrovnalosťou, ku ktorej došlo počas prvého z letov

Cestujúci leteckou dopravou si rezervovali u spoločností Air Berlin a Iberia priamo prípojné lety zo Španielska do Nemecka (a to na trasu Ibiza – Palma de Mallorca – Düsseldorf, pokiaľ ide o Air Berlin a na trasu Melilla – Madrid – Frankfurt nad Mohanom, pokiaľ ide o Iberiu), pričom tieto rezervácie sa vzťahovali na celú dráhu príslušných letov. Prvé vnútroštátne lety v Španielsku vykonala na účet Air Berlin a Iberie španielska letecká spoločnosť Air Nostrum. V oboch prípadoch mali tieto lety meškanie (45 a 20 minút), ktorého dôsledkom bolo, že cestujúci zmeškali svoj druhý let do Nemecka. Cestujúci nakoniec docestovali do konečného cieľového miesta s meškaním viac ako 3 hodiny (konkrétne približne 4 hodiny meškania pri lete rezervovanom u Air Berlin a 13 hodín meškania pri lete rezervovanom u spoločnosti Iberia).

Z dôvodu týchto veľkých meškaní sa dotknutí cestujúci leteckou dopravou (alebo namiesto nich nemecká spoločnosť flightright) obrátili na nemecké súdy so žalobou o náhradu voči Air Nostrum podľa nariadenia Únie o právach cestujúcich v leteckej doprave¹.

Amtsgericht Düsseldorf (Okresný súd Düsseldorf, Nemecko) a Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko) majú pochybnosti týkajúce sa otázky, či sú nemecké súdy medzinárodne príslušné na rozhodovanie o žalobách podaných cestujúcimi v leteckej doprave proti leteckej spoločnosti, ktorá (i) má svoje sídlo v inom členskom štáte, (ii) v rámci priamo prípojných letov s konečným cieľovým miestom v Nemecku vykonala iba prvé vnútroštátne lety v tomto inom členskom štáte a (iii) nie je ich zmluvným partnerom. Tieto dva súdy vyzvali Súdny dvor na objasnenie, či je v takom prípade potrebné uplatniť ustanovenia nariadenia Brusel I², podľa ktorých žalovaného s bydliskom v inom členskom štáte možno v zmluvných veciach žalovať na súde podľa miesta zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby. Toto nariadenie spresňuje, že pri poskytnutí služieb je týmto miestom, ak sa nedohodlo inak, miesto v členskom štáte, kde sa podľa zmluvy služby poskytli alebo mali poskytnúť.

Svojím rozsudkom z dnešného dňa Súdny dvor prijal záver, že konečné cieľové miesto v Nemecku možno považovať za miesto zmluvného plnenia pri službách, ktoré sa mali poskytnúť nielen

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, 2001, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10). V závislosti od vzdialenosti náhrada predstavuje sumu 250, 400 alebo 600 eur.

² Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42) a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1). Posledné uvedené nariadenie zrušilo nariadenie č. 44/2001. Uplatňuje sa iba na súdne žaloby podané po 10. januári 2015. V rámci týchto konaní sú relevantné ustanovenia týchto dvoch nariadení zhodné alebo takmer zhodné.

v súvislosti s druhým letom, ale aj v súvislosti s prvým vnútroštátnym letom v Španielsku. Z toho vyplýva, že nemecké súdy sú v zásade príslušné na rozhodovanie o žalobách o náhradu, ktoré boli podané proti cudzej leteckej spoločnosti, ako je Air Nostrum.

Totíž po prvé pojem „zmluvné veci“ v zmysle nariadenia Brusel I sa vzťahuje na žalobu o náhradu, ktorú cestujúci leteckou dopravou dotknutí veľkým meškaním priamo prípojného letu podali na základe nariadenia o právach cestujúcich leteckou dopravou proti prevádzkujúcemu leteckému dopravcovi, ktorý nie je ich zmluvným partnerom.

V tejto súvislosti Súdny dvor najmä poznamenáva, že podľa nariadenia o právach cestujúcich leteckou dopravou, keď prevádzkujúci letecký dopravca, ktorý nemá žiadny zmluvný vzťah s cestujúcim, plní záväzky vyplývajúce z tohto nariadenia, považuje sa za osobu konajúcu v mene osoby, ktorá je vo zmluvnom vzťahu s dotknutým cestujúcim. Tohto dopravcu (v danom prípade Air Nostrum), teda treba považovať za plniaceho záväzky, ktoré boli dobrovoľne prebraté zmluvným partnerom dotknutých cestujúcich (v danom prípade Air Berlin a Iberia). Tieto povinnosti vyplývajú zo zmluvy o leteckej preprave.

Po druhé Súdny dvor zastáva názor, že v prípade priamo prípojného letu treba za „miesto zmluvného plnenia“ tohto letu v zmysle nariadenia Brusel I považovať miesto priletu druhého letu, ak je preprava na oboch letoch vykonávaná dvoma rozličnými leteckými dopravcami a žaloba o náhradu podaná z dôvodu veľkého meškania priletu je založená na nezrovnalosti, ku ktorej došlo počas prvého letu vykonávaného iným leteckým dopravcom, ktorý nie je zmluvným partnerom dotknutých cestujúcich.

Súdny dvor v tejto súvislosti zdôrazňuje, že zmluvy, ktorých sa predmetná vec týka, charakterizované jedinou rezerváciou na celú dráhu letu, stanovujú povinnosť leteckého dopravcu prepraviť cestujúceho z bodu A do bodu C. Taká dopravná operácia predstavuje službu, ktorej jedno³ z miest hlavného plnenia sa nachádza v bode C. Podľa Súdného dvora pre leteckú spoločnosť, ktorá tak ako Air Nostrum vykonáva iba prvý let z bodu A do bodu B, je dostatočne predvídateľné, že cestujúci môžu voči nej postupovať pred súdmi v bode C.

V inej veci sa cestujúci leteckou dopravou obrátil na nemecké súdy, aby sa domáhal náhrady od čínskej leteckej spoločnosti Hainan Airlines, v dôsledku odmietnutia nástupu do lietadla, s ktorým bol konfrontovaný v druhej časti priamo prípojného letu (a to na linke Berlín – Brusel – Peking). V tejto súvislosti Súdny dvor pripomína, že ak žalovaný (v danom prípade Hainan Airlines) nemá sídlo na území niektorého z členských štátov, medzinárodná súdna právomoc sa v každom členskom štáte riadi zákonom tohto členského štátu a nie nariadením Brusel I.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdného dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

³ Súdny dvor v tomto kontexte pripomína, že cestujúci v leteckej doprave môže podať svoju žalobu tiež pred súdom, v obvode ktorého sa nachádza miesto odletu (rozsudok z 9. júla 2009, Rehder, [C-204/08](#), pozri tiež [TK č. 62/09](#)).